

KOSTANDIN
DHAMO

POEZI

Përshëndetje

8SH-1
Sh. 18

891.983-1₅

KOSTANDIN DHAMO

PËRSHËNDETJE!

Poezi

~~53490~~

12.150

SHTËPIA BOTUESE «NAIM FRASHËRI»

FLLAD

Ne u nisëm hapsirave të largëta.
Zbardhin re të lehta rreth diellit,
Tek ndaheshim diellin ta këpus më erdhi
Që njerëzve t'ua dhuroj si një trëndafil
të bardhë.

Lulet flladisin pranverën mbi pemë
Dhe shkunden nga degët si flutura të trëmbura
Të gjithë e ndejmë në shpirt pranverën,
Të gjithë e shprehim me fjalë të ëmbla!

Fërgëllojnë ngjyrat në kaltërsi
Në zemër lindin këngë rinore,
Tundet një degë e hollë si një baketë
Që tempon i mban melodisë pranverore.

S'do ndalim kurrë diku. Po gjithmonë
Veç do të rendim shtigjeve pa fund.
Ja, një qytezë vullnetarësh zbardh
Zbardh edhe një, e para diku humb. . .

Ne u nisëm hapsirave të largëta
Shami aksionesh era shkumëzon dhe derdh
Nga buzëqeshjet tona të çiltra, të ëmbla
Dhe dielli duket se rend midis nesh.

RRUGA E PYLLIT

Sa e lashtë kjo ngjitja e malësorëve drejt pyllit
Sa e re kjo ngjitja e malësorëve drejt pyllit. . .

Ata gjithmonë u ngjitën atje
Ku ndihet veç pëshpërime e përjetshme e tij
Fëshfërime e pemëve dhe gurgullime e ujërave
Gjithmonë të ruajtura nga pushka hakmarrëse
e gjaksit

Që ngrihej midis shkurresh
Dhe fuste në shënjestër diellin e pasditës.

Ata sot po ngjiten atje
Me shami të purpurta në kokë si copra
peizazhesh të mugëta.
Sot po ngjiten të gjithë bashkë
Nëpër shkrepat e bardhë, mes shkurreve, buzë
ujvareve

Dhe ndihen mes hijeve dhe reflekseve të tyre
krismat e pushkëve
të vetmuara.

Pam-pam, pam-pam, pam-pam...
Jehojnë përsëri të mjegullta nëpër qiellzat e
honeve dhe fantazive
Dhe shuhen përgjithmonë larg
Pam-pam, pam-pam, pam-pam...

Një daulle gjëmon në fshat!

Shtylla të larta elektrike ata do të presin
Pylli i dendur mbi mal do të shpërndahet
nëpër atdhe.
Ku rrahin vallë tashti listelat e daulles,
Mbi membranat e saj apo horizonteve?

TELAT PO KAPTOJNË KODRA EDHE MALE

Telat po kaptojnë kodra edhe male
Llambat po ndriçojnë tokën e malësisë
Ti malësor që hidhesh i shkathët në valle
Dridhi këta tela si të çiftelisë...

Ujrat po rrëshqasin mbi hidrocentrale
Të qeshur, të shpejtë, tërë shkumë e zhurmë
Me shkëlqim ylberesh do të hyjnë në valle
Diellin si turbinë do shtjellin në fund.

Ujrat shamibardha, ujrat shamikaltra
Vijnë që nga mali gjithë vezullime
Ç'u dridhen, ç'u ndrisin porsi mijëra llamba
Vijnë të na çelin dritën komuniste.

Do të thuren këngë, do të hidhen valle
Për dritat e reja valle edhe këngë

Siç ka qenë gjithmonë në Malësinë e Madhe
Këngë edhe valle, valle edhe këngë...

Telat po kaptojnë kodra edhe male
Llambat po ndriçojnë tokën e Malësisë
Ti malësor që hidhesh i shpejtë në valle
Dridhi këto tela si të çiftelisë!

SHKRIMET E SHOKËVE

Verës punova në gazetë...
Zarfa të bardhë më vinin
Me shkrimet e shokëve.
Shokët ishin nisur në aksione
Dhe vendlindjeve gjithmonë të bukura,
Qyteteve dhe fshatrave të largëta.

Shokët ishin nisur larg
Vinin vjersha të bukura
Vjersha të zakonshme
Për dashurinë e re të vajzave të reja,
Për korrjet e dallgëve të arta të arave.
Motive nga këngët e sinqerta populllore...

Unë hapja dritaren dhe lëvizja
Poshtë, lart
Diellin, flladin dhe hapsirat e kaltra
Sikur m'i dërgonin shokët nga larg...

LEGJENDA E PËRKRENARES SË SKËNDERBEUT

(sipas motiveve popullore)

**Populli që flet gjuhën e vet
Ka edhe legjendat e veta.**

Lart në malin Tumenisht¹⁾
Skënderbeu bashkë me trimat
Ishin ulur hanin bukë
Dhe mbi brrucat leshatore
U hidh' hëna rrezë të verdha
Ndaj dhe dukeshin si luanë
Që preheshin mbledhur bashkë.
Kur dëgjon bubullima,
Bubullimë e zhurmë përtej
Që prej vendit me vrap ngrihet:

1) Tumenishti — mali ku Skënderbeu i zinte pritë ushtrisë turke dhe nga ku e sulmonte pastaj në befasi.